

Tư liệu về Nhà thơ Mai Trung Tĩnh

Posted on August 11, 2008 by vanngheoadongphuong

(Ảnh Nhà thơ Mai Trung Tĩnh)

tên thật Nguyễn Thiệu Hùng. Sinh năm 1937 tại Hà Nội. Tốt nghiệp cử nhân văn khoa tại Sài Gòn. Sau 1975 đến định cư tại Baltimore, Maryland, Hoa Kỳ, diện HO năm 1995. Qua đời lúc 2 giờ 25 sáng ngày 20 tháng 02 năm 2002 tại Baltimore, Maryland.

Tác phẩm đã xuất bản :

- 40 Bài Thơ (cùng Vương Đức Lệ – được giải thưởng Văn Học Toàn Quốc 1961)
- Ngoài Vườn Địa Đàng (thơ, 1962)
- Những Bài Thơ Xuôi (1969)
- Thơ Mai Trung Tĩnh (2001 xb tại Hoa Kỳ)

PHẠM TRẦN

NÓI VỀ NHÀ THƠ MAI TRUNG TĨNH

Làm thơ từ khi 15 tuổi và đã có Thơ đăng báo từ 1953. Nhưng phải đợi đến khi ông cùng Nhà thơ Vương Đức Lệ được trao giải thưởng Văn chương toàn quốc 1960-1961 với tập Thơ " 40 bài thơ của Mai Trung Tĩnh và Vương Đức Lệ", Bông Lau xuất bản, thì làng văn hóa miền Nam mới thức giấc choàng dậy như vừa tìm thấy ngôi sao lạ.

.....

Rồi ông phải động viên, sau khi tốt nghiệp Cử Nhân Giáo Khoa Triết Học Tây Phương và Văn Chương tại Đại học Văn khoa Sài Gòn.

Sau khi cải tạo ,về đến Sài Gòn, Mai Trung Tĩnh chỉ có sức làm được 4 bài Thơ trước khi sang định cư ở Hòa Kỳ năm 1995 theo diện H.O.

*" Đã bảy năm trời ta trở lại
Nhìn xem thành phố ấy ngày xưa
Đã bảy năm trời ta sống lại
Ngẩn ngơ nghe quá khứ mơ hồ
Trông lên bảng lạ tên đường lạ
Ta biết thôi xong hết mất rồi!
Thôi thế là xong rồi, tất cả
Lòng ta sầu ngự mãi không thôi.*

.....

*Ta đi quanh quẩn trong thành phố
Nước mắt bao lần muốn đổ mưa
Một nỗi ghen ngào dâng choáng váng*

Hết rồi, tất cả đã xa xưa !

Đến khi sang Mỹ định cư ở Thủ phủ tiểu bang Maryland, thành phố Annapolis năm 1995, Mai Trung Tĩnh cũng chỉ làm được 3 bài Thơ rồi ngã bệnh. Một trong ba cuối cùng, có một bài — Như thế — nói lên tâm trạng của ông vừa được hít hơi thở tự do ở quê người :

Vẫn mây trời như thế

Nắng vẫn như thế

Gió và mưa như thế

Nhưng ta không còn phải sống những giây phút như thế

Thành phố ta ở không như thế

Những bộ mặt quanh ta không như thế

Ngôn ngữ ta nghe và báo ta đọc không như thế

Âm nhạc ta nghe cũng không bị nghe như thế

Và những giấc ngủ của ta

Những giấc mơ của ta

Không còn bị như thế

Duy có một điều

Trong chỗ sâu kín nhất của lòng ta

Ta cảm thấy vẫn còn như thế

Có lẽ mãi còn nguyên như thế.

(Annapolis, 1995)

*Buổi lễ trao tặng Giải Văn chương Toàn quốc ngày 8 tháng 9 năm 1962 tại Sài Gòn .
(Từ trái qua phải :thi sĩ Vương Đức Lệ (giải nhì thơ đồng hạng), nhà văn Nhật Tiến (giải nhất tiểu thuyết), thi sĩ Đinh Hùng (giải nhất thơ), học giả Lê Ngọc Trụ (giải nhất biên khảo), thi sĩ Mai Trung Tĩnh (giải nhì đồng hạng thơ)*

Nhưng Mai Trung Tĩnh không còn như thế. Căn bệnh não đã lấy mất đi một phần lớn thân thể của anh. Mai Trung Tĩnh đã phải mổ ở bệnh viện John Hopkins (Baltimore) bởi những Bác sỹ danh tiếng của Hoa Kỳ. Nhưng ngặt nghèo thay, bệnh não không dừng chân để Mai Trung Tĩnh có thể tiếng tục làm thơ. Anh bị tê liệt thân thể chỉ một thời gian ngắn sau khi rời bệnh viện. Và từ đây, người Thi sĩ nổi tiếng của Văn học miền Nam đã phải bó tay trước định mệnh. Anh phải vào Nursing Home – Baltimore để có thể được chăm sóc, sau

khi vợ anh, chị Vũ Thị Thảo và các con anh không có đủ phương tiện và khả năng y học giữ anh ở nhà.

Khi chúng tôi cùng với Nhà thơ Vương Đức Lệ, hai nhà văn Uyên Thao và Hà Bình Trung lên thăm, lúc đầu anh chẳng nhận ra ai, kể cả Vương Đức Lệ là người đã sống bên anh, viết chung, diễn thuyết và "đàn đúm" với nhau trên 50 năm ! Mãi khi Vương Đức Lệ tự giới thiệu và giới thiệu những người cùng có mặt thì Mai Trung Tĩnh mới biết. Gương mặt, tuy còn đầy sức sống nhưng cô đơn, lạ lùng chột sáng lên. Anh cố gắng dơ cánh tay khẳng khiu ra bắt tay chào chúng tôi và những câu chuyện vui như pháo Tết bắt đầu. Giọng nói của anh vẫn như thế, nhưng chậm chạp và không tròn trịa. Bộ óc anh đã đem lại cho anh sự sống minh mẫn tương đối bình thường, nhưng anh chỉ còn cử động được nhiều của một cánh tay bên phải. Mai Trung Tĩnh nằm như thế đã hai năm rồi. Anh không còn khả năng làm được gì cho chính bản thân mình.

Nhưng hạnh phúc và may mắn làm sao, bên cạnh anh, một ngày hai buổi sáng chiều, còn có người bạn đời – chị Vũ Thị Thảo - đã đem hết sự sống và lòng thương yêu của một người vợ hiền chăm sóc, phụng dưỡng mọi việc mà Mai Trung Tĩnh đã bắt lợc. Nếu không còn chị Thảo và hai người con thì Mai Trung Tĩnh không còn được như hôm nay, tôi có cảm nghĩ như thế !

GIẤC MƠ MAI TRUNG TĨNH

Nhưng dù biết mình không còn khả năng sử dụng ngòi bút, Mai Trung Tĩnh vẫn có một giấc mơ. Đó là anh muốn để lại cho vợ, các con, bạn bè và cho đời một tập Thơ để lỡ có ngày ra đi sẽ hài lòng. Vương Đức Lệ nói với tôi như thế và tôi đã rơi lệ !

Thế là chúng tôi bắt tay ngay vào việc vì chỉ sợ tập Thơ đến thì anh đã đi mất rồi ! Một cuộc vận động rộng rãi từ Mỹ về Sài Gòn, cảm ơn kỹ thuật truyền thông tân kỳ của Thế kỷ 21 và sự cố gắng can đảm sưu tập của nhà văn Văn Quang, chỉ trong vòng hai tháng, tất cả các tác phẩm đã in và chưa in của Mai Trung Tĩnh đã được tập trung trong tập Thơ Mai Trung Tĩnh gồm 73 bài.

Nhà văn Uyên Thao, người chủ trương tủ sách Tiếng Quê Hương, đã một mình đánh máy, trình bày với sự tiếp tay không thể thiếu của Vương Đức Lệ và sự cố gắng chạy đua với thời gian của Ban biên tập Tạp chí Kỷ Nguyên Mới. Các họa sỹ danh tiếng bạn họ Mai như Tạ Ty, Đinh Cường, Đăng Giao và Lê Thị Kim cũng đã đóng góp nét vẽ hiếm hoi của họ cho Mai Trung Tĩnh.

Sách vừa in xong ra mắt ngày hôm 10-6-2001 tại trường Luật khoa, Đại học George Mason ở Arlington, Virginia, còn được bảo trợ của Hội Văn học Nghệ thuật Hoa Thịnh Đốn do Nhà văn Hà Bình Trung cầm đầu. Cùng xuất hiện trong dịp này còn có hai tập "Chinh Phụ Ngâm Tập Chú" và "Truyện Kiều- Chữ Nôm và Khảo dị" của nhà Biên khảo Nguyễn Bá Triệu đến từ Ontario, Canada.

Thế là giấc mơ của Mai Trung Tĩnh đã thành sự thực. Nhưng sự thực này sẽ khó mà thành công nếu không có sự yểm trợ tài chính quý mến của các bạn học của Mai Trung Tĩnh ở trường Chu Văn An ngày xưa và nhất là các anh chị Trần Dạ Từ-Nhã Ca và Phan Tấn Hải (Việt Báo Kinh Tế- Santa Ana); Vũ Bình Nghi (Việt Nam Thời báo-San Jose); Lê Điền (Chính Luận-Seattle); Trương Sĩ Lương (Tạp chí Thế giới mới-Dallas); Nguyễn Ngọc Bích (Tạp chí Việt Báo- Denver); Giang Hữu Tuyên (Hoa Thịnh Đốn Việt báo-Virginia); Nguyễn Hữu Điển (Thủ đô Thời báo-Virginia) và các bạn hữu của Nhà thơ.

Sự đóng góp của Hội cựu học sinh Chu Văn An còn nổi bật tại buổi ra mắt, thu hút ngót 200 người, với một chương trình ca nhạc chọn lọc do Nhà văn Nguyễn Đức Nam điều khiển cùng với tiếng đàn điều luyện của Nhạc sỹ Phạm Tuấn, Thứ nam Nhà văn hóa cụ Phạm Quỳnh. Những tiếng hát Loan Phượng (đã sản xuất CD "Tình Đôi Ta Vời Vợi") Hiếu Thuận, Bảo Oanh, Triệu Vinh, Nguyễn Cao Thăng và giọng ngâm nồng ấm của Bạch Mai v.v... đã làm cho buổi ra mắt sách và thơ thêm tươi mát đậm đà. Đặc biệt, Hiếu Thuận đã hát cho Mai Trung Tĩnh nghe lại lời thơ của anh trong Lâu Đài Tình Ái do Trần Thiện Thanh phổ nhạc.

Đây là buổi ra mắt sách, dù không có mặt Tác giả, nhưng Mai Trung Tĩnh đã được mọi tấm lòng đón nhận. Hôn thê của anh, chị Vũ Thị Thảo và các con cũng không thể thay anh tham dự vì ở xa và phải chăm sóc cho Mai Trung Tĩnh, không dám để anh cô đơn ở một Nursing Home buồn tẻ !

Chị Thảo viết trong thư do Chi Lan đọc trong buổi ra mắt : " Vì đường sá xa xôi, hoàn cảnh neo đơn lại phải thường xuyên túc trực bên giường bệnh ngặt nghèo của chồng tôi, tôi rất tiếc và ân hận đã phải vắng mặt tại Hội Trường này ngày hôm nay. Rất mong quý vị thể tình mà lượng thứ cho."

Riêng tôi được hai anh Uyên Thao và Vương Đức Lệ dành cho cơ hội phát biểu về con người và thơ họ Mai, nhưng đây lại là việc làm tôi đã nói với cử tọa là không phù hợp khả năng. Tôi chỉ nhận xét về Thơ Mai Trung Tĩnh đại để như sau :

"Thơ họ Mai không cầu kỳ. Ông dùng chữ bình dân, ai cũng có thể hiểu được vì đó là ngôn ngữ của chúng ta sử dụng hàng ngày. Thơ ông chứa đựng đầy tính nhân bản, hiền hậu. Mai Trung Tĩnh bảo chúng ta hãy coi mọi chuyện trên cõi đời là bình thường như khi mình sinh ra, lớn lên gặp những phiền muộn hay hạnh phúc thì cũng toàn là những chuyện vừa phải. Mai Trung Tĩnh không kiêu căng, ngạo mạn, không than vãn, tủi hờn hay oán trách cuộc đời, oán trách người. Anh bằng lòng với mọi chuyện khi đến cũng như lúc ra đi. Triết lý đại đồng, hòa nhịp, thuận hòa và bình yên, chấp nhận thực tại bằng bạc trong thơ Mai Trung Tĩnh cũng như khi ông nói đến cái "Tôi" của mình. Nhưng đó là những cái "Tôi" của tất cả mọi người giữa đám đông, những con đường, phố xá, căn nhà , hay bạn bè thân yêu."

"Đôi khi ông muốn chạy trốn cuộc đời để đến một nơi nào đó suy ngẫm về nó nhưng cuộc đời là gì, chẳng ai hiểu nổi. Mai Trung Tĩnh chỉ biết rằng, dù có cố gắng vứt nó đi, cuộc sống của anh và của chúng ta vẫn đeo đuổi mình cho đến khi mình không còn thấy trần gian nữa! Tác giả không tìm cách lý giải thơ của ông mà ông chỉ mong người đọc tự tìm lấy câu trả lời trong mỗi bài thơ Tự Do, Thơ Văn xuôi cũng như những bài Thơ có vần có điệu của mình."

Nguồn: <https://vannghehoadongphuong.wordpress.com/2008/08/11/tu-li-u-v-ma/>

www.vietnamvanhien.org

 An Lạc & Tự Chủ	VIỆT NAM VĂN HIẾN www.vietnamvanhien.info	
TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9700 TÁC PHẨM		